neišpildžiusis norus, ir mirties nuojautą.

Lapinas suserga. Broterys pradeda jį slaugyti, vyzai ruošiasi vaikinoti Luniego. Kaimas į sherdžiaus mirtį žiūri visai ramiai, nes žino, kad jau metas. Bet niekam į galvą neateina Lapino ir mirtees priežastis - jo persšalimas ir Graičio poelgis. Lapinas labai nusivylė tais žmonėmis, kuriems dar gera ir nebetelko noro kovoti su savo liga. Jis miršta, nesusitaikęs su pasaulio laikais ir iki galo įsitikinęs savo tiesa.

Vyrai grįžta susimąstę, nes kapinės kiekvienam sukėlė neišvengiamos mirties prisiminimą. Jie lauks, kieno gi dabar ateis eilė... Eidami prisiminė Lapino ginčą su Graičiu ir pagalvojo patys, kad kam jis nukirto liepą. Jiems buvo labai keista vasarą pasilikti be Lapino.

Senelis sherdžius mane žavina labai didele meile gamtai, įdomiais charakterio bruožais, jis nemėgo netiesos, buvo labai nuoširdus. Jo gyvenimas nebuvo sudėtingas, nes mylėjo gamtą ir norėjo gyventi kaip seniau. Jis turėjo tokių bruožų, kurie buvo nesuprantami naujų laikų žmonėms. Jis buvo tikras gamtos žmogus, pilnas džiaugsmo, linksmybių ir pasitikėjimo savimi.

4/4

Rašinėlis 870515

Petras ir Jasius

Planas

I Teigiami Atžalyno veikėjai.
II Petras ir Jasius - nuoširdžios draugystės pavyzdys.
1. Nėturtingi jaunuoliai.
2. Petras - doras, draugiškas vaikinas.
3. Pasiryžimas padėti šeimai
4. Tvirtas charakteris.
5. Tiesos ieškotojas.
6. Nepalūžtantis.
7. Batsiuvio sūnus.
8. Nelengvas kelias į mokslą.
9. Atkaklus savo tikslo siekimas.
10. Sugebėjimas įveikti savo ydas
III Petro ir Jasiaus sukurtų paveikslų prasmė.

Šiame kūrinyje labai įdomiai papasakojama apie mokslėinių gyvenimą ankstesniais laikais. Jie būdavo ne vienodi. Vieni pavydulaiai, grubūs - kiti šiel-

nius, geranoreškį. Deja ir ne visiems būdavo lengva mokytis. Nepalankios sąlygos, sunku išsimaitinti už mokslą, bet čia labai padėdavo gerasis dadėtojas.

„Atžalyne" yra teigiamė ir neigiamė veikėjai. Teigiami - tai Jasius, Petras, Tijūnas, Žiogas, Kotiejus. Jie norėdavo tik gero. Padėdavo netikėtiems. Neigiami veikėjai - tai Keraitienė su Keraičiu, kurie žiūrėdavo liežuviu Petro paelgį ir jį kritikavo. Dar Direktorius, teisėjas - kurie visus lišdavosi. Jie buvo miesčionys.

Petras ir Jasius - nuoširdžios draugystės pavyzdys. Abu berniukai labai gerai draugavo. Jasius buvo iš neturtingos šeimos, kuri buvo sunkiose sąlygose, o Petras buvo pas savo dėdę, kuris jam nieko negailėjo, tačiau nebuvo ir patenkintas juo. Petras nieko negailėjo Jasiui. Netgi norėjo atiduoti tėvelio palikimą, kuris prieš mirtį sakė, kad išleistų tik tada kai jam bus labai sunku. Tačiau Jasius tų pinigų nepasiėmė.

Kotiejus ir Jasius buvo neturtingi ir sunku buvo versti šeimoje. Jie dirbo pas senelį Žiogą, kad nors kiek galėtų patys uždirbti mokslui ir pramokti amato.

Petras buvo labai geras ir draugiškas. Klasėje, kai prieš pamokas susirinkdavo vaikai, jis niekad neleido nuobodu, bet padėdavo netikėtiems ir geriems mokiniams. Paaiškindavo užduotis.

Petras buvo labai turtingo charakterio, jam buvo galima pavydėti. Kai klasėje atsitiko tokis dalykas jis neišlenkęs kitų nervavimosi, visiškai nebėdamas kaltu prisipažino esąs kaltas. Nors jam tai buvo labai sunku išlesti. Jis jiek žlugdė savo dėdę ir dėdienę, suvertė lėdę ant sąnešų. Jis buvo išvytas iš gimnazijos, tačiau nenusimine. Petras nepažlugo būdamas tokioje padėtyje. Jis dirbo pas Žiogą ir dar mokėsi.

Baltrūno sūnus tai buvo Yasius. Jis labai gabus. Neturėdamas sąlygų jis mokėsi. Nors ir už šeimos kaulėjo plaktukas, pasiekė žygiavo vaikai, jis mokėsi. Pinigų jie maišai tetrūko, todėl jis mokėsi pas Žiogą siuvėjo amato. Vasarą jis skandė kėdutes ir gavo premiją. Jasius buvo tas žmogus, kuris būdamas blogoje padėtyje stengėsi mokytis. Jis turėjo

turistą valgį todėl, kad įveikė savo ydą. Jis metė rūkyti, nes pagalvojo, kad tai veltui. Jeb jis duodavo nusirašinėti bagažių vaikams, durnių vaikai atnešdavo cigarečių pakelį. Įsprodiauė ir Petro.

Petro ir Jasiaus sekurtų pavebslų prasmė yra ta, kad Jasis tai buvo tas, kad ir nepalankiomis sąlygomis, kad ir kuo, visiek panels užsibrėžto tikslo. Petras buvo geras, jis sugebėjo paaukoti savo garbę, kad tik nenukentėtų jo draugai.

Čia rašytojas parodo, kad ir juodas, ir baltas darbas yra lygiai vienomenei garbingas ir gaudingas. Nėrišada gi „šviesiai ar šviesiai gali būti tamsūs, ir ne visada universiteto baigę yra „šviesūs" Čia, jis – Kazys Binkis išaukština juodą darbą, kad jis yra garbingas ir, kad juodžiamonės yra didvyriai.

Plačus, gražiaspalvis gamtos paveikslas „Žemaitės

Pėstus, gražiapuris ir spalvingas Lietuvos gamtos paveikslas Žemaitės raštuose.

1.
2.
3.
1.

Gydė Žemaitė paraudusių žmonių paveikslas

Nuoširdūs atsiliepimai kūrinys

Kūrinys

Pabaigtas paveikslo siuoksmas,